

[Miljøministeren]

Lovforslaget følger de lokale landbrugsorganisationers ønske om at få fastlagt flest mulige arealer til dyrkning ved lovens ikrafttræden, og der skal ikke senere udlægges yderligere omdriftsarealer. Der er derfor ikke længere baggrund for at lave særlige regler om jordfordeling i området. De almindelige regler om jordfordeling gælder fortsat også for dette område.

Der har også været udtalt en beklagelse over, at landmændene ikke selv kunne få lov til at bestemme, om der skulle sættes hegn op. Jeg er godt klar over, at landmændene kan føle, at et forbud mod hegning er et stærkt indgreb i deres ret til selv at bestemme, hvordan de skal drive deres bedrift. Vi kan ikke se bort fra, at ethvert indgreb er en begrænsning af den enkeltes ret til frit at bestemme, men jeg er heller ikke i tvivl om, at netop landmændene på dette sted herude er klar over, hvilke værdier de forvalter, og at de derfor også er parat til at gå ind i den udvikling, der nu foreslås. Men hvis vi vil bevare naturværdierne i området, må vi sikre, at de kreaturer, der græsser, har mulighed for at komme helt ned til skelgrøfterne, sådan som de for øvrigt altid har haft det. De afgræssede og trampede bredzoner er jo netop grobund for meget af det, som gør marsken så biologisk værdifuld.

Som det fremgår af bemærkningerne, vil der blive tale om lempelse af det generelle hegningsforbud, f.eks. hvor der er tale om indhegninger af mindst 8 fenner eller om midlertidige hegn. En del af behovet for hegning vil i øvrigt blive imødegået ved den regelmæssige oprensning af skelgrøfterne, som jo skal ske. Hertil kommer, at der efter forhandling med de lokale landbrugsorganisationer om digelaget vil blive foretaget forsøg med henblik på at finde frem til hegningsformer, som kan tillades.

Hr. Sønderby nævnte også i sit indlæg, at der kunne være tale om at vurdere andre former end almindelig erstatning; f.eks. kunne der være tale om plankontrakter. Det er rigtigt, at der har været sådanne forslag i EFs sociostrukturelle udvalg, og det er noget, man også her kunne se lidt nærmere på.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men udtrykke håbet om, som en enkelt af ordførerne også var inde på, at vi kan få en selvfølgelig grundig, men også meget hurtig udvalgsbehandling. Det vil gavne landmændene derude, og vi har jo en dato forude, den 1. marts, hvor det midlertidige forbud ophører.

Dorte Bennedsen (S):

Som jeg lige nævned i mit første indlæg, havde jeg fundet en uoverensstemmelse mellem kortbilagene og de arealopgivelser, der fremgik af teksten. Men jeg må indrømme, at jeg ikke i min vildeste fantasi havde forestillet mig, at det var kortbilagene, der var forkerte, men at det derimod var teksten, som havde større arealopgivelser. Det beslutningsforslag, som er grundlaget for dette her, talte om 100 pct.s græsning for Gammel Frederikskog, 85 for Ny Frederikskog og 55 for Rudbøl. De tal er i dag blevet 96, 68 og 30. Ministeren begrundede det i, at man ville tage størst muligt hensyn til landmændene i området. Det tør man da hilse og sige også er blevet gjort, for mig bekendt går de nu af ministeren oplyste arealstørrelser væsentligt ud over det, som landboforeningerne i området har bedt om.

Vi har jo tidligere i miljøsager oplevet, at tidligere landbrugsministre har blandet sig ret kraftigt. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg havde håbet, at den æra var forbi med den nuværende landbrugsminister. Den eneste forklaring, jeg kan finde på de nu opgivne tal, er, at jeg har taget fejl, at også den nuværende landbrugsminister blander sig i sagen og ønsker, at der skal være langt mere landbrug, end rimeligt er lovens formål taget i betragtning.

Når ministeren taler om hensynet til landmændene dernede, så er det én side af sagen. Jeg vil gerne spørge ministeren, hvorfor i alverden de arealer, som staten ejer i området, er lagt ud til landbrugsjord og ikke i det mindste er taget ind til vedvarende græsningsarealer. Det kan dog ikke være hensynet til landmændene i området, der her gør sig gældende.

Og så nævner landbrugsministeren, at Jordfordelingsinstituttet er gledet ud af loven. Ja, det har jeg ikke svært ved at forstå, for efterhånden som det hele er blevet udlagt til landbrug, så er der ikke brug for jordfordeling for de landmænd, der ellers kunne have brug for at få noget landbrugsjord til gengæld for græsningsarealer.

Ministeren sluttede med at sige, at han ønskede en hurtig udvalgsbehandling. Det er jeg også meget tæt ved at tilslutte mig, for jeg kan frygte, at for hver dag der går med at behandle dette lovforslag, bliver det ringere.

Hr. Sønderby sagde om mine bemærkninger, at han havde nemmere ved at blive enig med hr.